

VARGA SÁNDOR VERSEI

ELJÖN A NYÁR

előre hajtottuk az órákat
európai időszámítás szerint

de mi maradtunk bezárva
a sötét éjszakában megint

lánctalpasok lopakodón
csörgő dübörgésében itt

és morajlón zúgó éggel
ami egy másik égbe vitt

minden eddigi vágyálmot
és amit hívő hittel hitt

de az óra azért nálunk is
európai idő szerint jár

és eljön majd a húsvét is
és eljön majd újra a nyár

Telecska, 1999. III. 28., virágvasárnap

VÁGYÁLOM

mint bezárult rés az ölelés
kagylóhéj-teljesség
ha titkok érintkeznek
és lágyan a vágyak
véletlenül és váratlanul
de valótlannal
akár egy álom
félíg-lét határon
ébred álmodok
egy járom
nélküli világot
milyent még
a megváltó sem látott

ébred álmodok
egy álomi édent
melyben nemcsak az állat
a növényzet
de az ember is védett

Telecska, 1998. XII. 3.

MADÁRCSŐRBEN

csillogás volt csak a kezdet
reménykeltőn visszacsengett

reménykeltőn visszacsengett
madárcsőrben szóló ének

madárcsőrben szóló ének
születés és végítélet

születés és végítélet
minden percem amíg élek

Telecska, 1998. XI. 27.

AZ ÉJSZAKÁBAN

hazafelé tartok az éjszakában
szülőfalum felett fénylik az ég

talán ott vár az apám és anyám
és valahol ott vár rám az öcsém

de sohasem érek én már haza
utamat elnyeli a vaksötét

és lassan oldódva felszívódom
az éjszakák csillaggyökérzetén

Telecska, 1998. XI. 20.

HA MÁR . . .

ha már nem fűt se szerelem
se láz
és görcsbe ránt a sehova-se-
tartozás

ha már nem vagy se önmagad
se más
és ha a kor meg a rendszer
megaláz

ha már a jelened se csont
se váz
a mától és a holnaptól
még mit vársz

Telecska, 1998

KIÉGETT SZAVAK

csillagcsöpp – harmatot izzad az ég
csordultig
benned a kék teljesség
és forró lehelete
a nyárnak

melyben az értelmetlenségig
égték ki a szavak
a földtől az égtelen égig

meleg van
lángol a dél

és délen már rég
kiégték a szavak

hát mozgósítanak
mozgósítanak

errefelé is mozgósítanak

hogy egyszer majd itt is kiégjenek
a másfajta szavak

Telecska, 1998. VIII. 10.

AZ UTAK

az utak
a százfelé vezetőik
az otthontól
az otthonig
százfelé a semmibe veszők

az utak
jöttömben távolodnak
tőlem
és hozzám
elválasztva összehoznak

az utak
a velünk rejtőzködők
egymástól
egymásig
a múlt és a jövő között

az utak
az utam
tőlem indult s visszatért
a kereszteződésben
minden volt miért

nélkülem